

Hírlízetési árak :
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
S Z É K E L Y I M R E .

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Páez-uteza 43. sz.

Szép hírek.

Szép hírekkel, jó hírekkel
Az „intézők” Pestre mentek :
A korona engedni fog,
Mindent megad a nemzetnek.
Általános választójog
És önálló vámterület;
A földbirtok szabadsága
S még egy csomó „jó” kerülget.

Csupán a magyar vezényszó
Maradt fenn a bécsi kézben.
De minek az ? Megélünk mi
A nélkül is igen szépen.
Nem kell ahoz a vezényszó,
Hogy iparunk nagyra nőjjön
És a mezőgazdaságunk
Hires legyen messze földön.

Hadd maradjon a hadsereg
Továbbra is osztrák-német,
Nem baj az, ha nem ismerend
Magyar királyt, magyar népet.

Csak mi hizzunk, gazdagodjunk,
Nyakig a jólét zsirjában,
Ne firtassuk, hogy mi nyelven
Beszélnek a kaszárnyákban.

Igy biztatnak az „intézők”,
Nem mutatván persze arra,
Mi lesz, ha a jólétünket
Az ármádja megsokalja ? —
Hát reá csap a kardjára
És elszedi mindenünket,
Óvé levén a hatalom :
Koldulni küld újra minket...

De már, urak, a magyarról
A bolondot ne higyjétek,
Hogy az újra másnak munkál
S bizlal vad idegen népet !
Inkább eltűr a jogáért
Több lenézést, bántalmakat
És nyomorog, a míg nem győz !
... Éhes farkas jobban harap !

A téli árak megérkeztek; az összes nyári árak és **MARADEKOK**
nagyon olcsón lesznek eladva.

Lővy F. **Vigyázz: kékre festett kirakat.**

Garantirozott hírek.

(—) **Márton Imre** pártelnök urnak nagyon zokon esett az, hogy egy helybeli lap szellőztette a mult héten az ő és nagytiszteletű *Kiss Albert* ur *Dóczy* nevelőjének a belső illattárát. Fel is mondta a lapnak a barátságot, kijelentvén, mikép többé a „*Szent Háromság*“ irodába be ne merje tenni a lábát, mert magánlak megsértés miatt rögtön pört akaszt a nyakába. Nem értjük, miről jó kikiáltani azt, hogy büzlik valami *Klikk-országban*, mikor ugyis sejti azt mindenki!

(—) **Megdicsérte** a mult héten egyik helybeli lap a szegényügyi bizottságot, mert — nem úgy, mint a nyáron — most az első hívásra határozatképes számban összeült. Annyi bizonyos, hogy bizottságot *igy* még soha le nem csepültek a dicsérettel.

(—) **Meg fogják már** rendszabályozni a bérkocsisokat is; készen a rettenetes javaslat ellenök, melyet ma holnap benyújt a tanácshoz *Végh Gyula* főkapitány. Már ezután tehát nem *rendszabályozatlan*, hanem megrendszabályozott gorombaságokban lesz része a közönségnek a kocsis urak részéről.

(—) **A diákpáholy** helyére telepített három darab „családi“ páholylyal ugyancsak meggyült a baja a színügyi bizottságnak; már a tanács is taszigálja miatta idebb odább, pedig még a diákság bele sem szólt az öt érdeklő dologba. Bizony — a mint a körülmények mutatják — eljöhét az az idő, melyben a tanács is, a bizottság is egymás fejét fogják simogatni a művészettel üzőtt e rut *geseft* miatt.

(—) **Irodalom.** „*A kis jezsuita a mellényzsebben*“ című rendkívül szenzációs füzet jelenik meg a közel napokban a debreczeni könyvpiaczen. A mű szerzője *Than Gyula*, aki a szenzációs röpiratból naponként közöl részleteket a „*Debreczeni Újság*“-ban.

(—) **Személyi hir.** Nagytiszt. *Kiss Albert* ur, püspökjelölt és a debreczeni egyetem törhetetlen ellenlábasa kijelenté, hogy mindaddig, míg abból a csávából ki nem gázol, melybe a *Dóczyista* „tanár-választás“ alkalmával belemászott: nem fog prédikálni a ref. kistemplomban. A hívők bizonyára elszontyolodással veszik tudomásul ezt a „*leverő*“ hirt.

(—) **A mészárosok** azzal vádolják a városi tanácsot, hogy a husdrágaság oka egyenesen ő, mert minden darab marhától különféle illetek ezimén 24 koronát markol be a vágóhídon. Ezért hallgat tehát e dologban olyan bölesen a tanácsunk, mert tudja, miszerint a hus megdrágításában ő kigyelme is egyik ludas!

(—) **Kut-utczában** kiraboltak egy öreg aszszonyt, a ki e miatt panaszt sem tett a rendőrségen. Mert először is ellopott pénzét a rendőrség úgy sem keriténé meg, másodsor megkiméli magát is, azt is a sok haszontalan jegyzőkönyvezéstől. Követésre méltó példa!

(—) **Megpendítették** azt az eszmét, hogy a *Piacz-utczát* jó lenne elkeresztelni *Kálvin-utnak*. Hiába való eszmélkedés! A tanács már régebben elhatározta, mikép ez utczát azon férfi nevére fogja keresztelni, ki a várost, mint üzlettulajdonost, olyan jó hirbe hozta. A *Piacz-utca* tehát a világ legbecsületesebb emberének emlékezetére rövid idő mulva *Papplaczi-utca* leend.

(—) **Tiz darab „jósnőt“** fogott el, — óh ne örvendjünk, nem a debreczeni, hanem — a budapesti rendőrség. A mi *Szomjas Péter*ünk ugyan nem bántja a szemfényvesztőket, hanem inkább maga is ellátogat hozzájuk, hátha megtudnák mondani, hol foghatja el a nagyerdei betörőket.

(—) **Nyomában van már** a rendőrség a nagyerdei betörőknek! Csak az a kár, hogy ezt a betörők is tudják és csupan a *nyomukat* hagyják hátra, mikor a becses személyöket akarják elfogni.

(—) **Hajdumegyé** adó és ujjonez megtagadó határozatát is megsemmisítette már a darabont intézőség. Azt hittük pedig, már el is hallgat vele, de hát „*cselekedett*“; bizonyára azért, hogy megmutassa, miszerint mégis mozog a kullancs a seb alatt.

(—) **Debreczeni** kaptafára akarja szervezni *Szeged* városa bejelentő hivatalát. Azt hisszük, tanulmányuttra küldött tisztviselője az itt tapasztaltakból annyira el lesz bájolva, hogy javasolni fogja küldőinek, miszerint ne állítsanak fel *Szegeden* bejelentő hivatalt.

(—) **A konsum vásár** ügyét kiadta a tanács véleményezésre a jogügyi bizottságnak. No, hál' a papnak, olyan stádiumba van tehát a vásár dolga, hogy egyidőre megint majd „*agyonvéleményeztetik*“.

(—) **Sok a jelentkező** diákjelölt, annyira sok, hogy az intézetek be sem fogadhatják őket. Talán az mséges esztendő okozza, mikép a szülők sietnek *inségpályára* adni a gyermekeiket.

(—) **Szatmármegyé** 250 mond kettőszázötven koronát adott a debreczeni siketnéma iskola javára, holott *Szatmár* városa ötezeret szavazott meg. Csuda különben, hogy még ennyit is kiszurkolt: mert hiszen mi köze a *latifundiumok* tulajdonosainak a nép nyomoruságához?

(—) **Valóban el kell** ismernünk, hogy a korományhoz méltó az ő sajtója is: olyan szennyes, hogy több piszkot talán már nem is vehetne magára. Csak az a kár, hogy nem küld a *Burgba* egy-egy példányt a lapjaiból, hadd olvassák, mennyire el tudnak aljasodni a tányérnyalók és hadd undorodnának meg tőlök.

(—) **Ellátogatott** már a kolera *Galicziába* is és igen szépen terjed. Biztosra vehető, hogy néhány nap mulva *Budapest*en lesz a járvány, mert az ottani „*üzletvilág*“ igen élénk összeköttetésben áll *Galicziával*, különösen a lengyel importnak a főintézője,

 Csipke
függönyöket

legszebben tisztít
Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchényi-utca 42. sz.

Basa Balog és Hegyeshasi Horog

— a városháza parkjában. —

Balog: Olvasta-i mán, komám, hogy egynime-lyik ujság ugyan neki ruszszant a Dóczy nevellőnek, a méket a nagytiszteletű Kiss Albert ur kórmányoz. még asztat is monta rulla, hogy elmaratt a kortul!

Horog: Bánom is én, koma, ha túbül szíjjel szedi is, én ugyan nem adom belé a lányomat, elig az, a mit az esmétlő iskolába tanul. meg több hasznát is veszi annak, mintha francziájul tud egy-két szót nyefegni; őt meg nem is esámpásodik ugy el, mint akárhány fenn az ernyő. nincsen kasnak a gyereki, kanem megtanul gazdaszonkodni, a pég többet ír a mai világba, komám, mint az a sok se füle se farka tudomán, a méket ugysis a sutba hajít a lány ha firhe' megy.

Balog: Hát arrul a nagy lármáru hallott-i mán, koma, a mit azír csinálnak, mer' a miszáro sok két garassal fejjobb vittik a hus árát? Osztt még aszt szeretnék, ha mink, mánhogy a közgyülis segitene a dőgon!

Horog: Na iszen, komám, akkor egyenek ócsó hust, mikor én elmengyek abba a gyülisbe, a mék-be a hus árát abajgattyák! Mán én csak nem veszek össze sok jó miszáros esmerössömmel a mián, hogy ellenőkre járjak a husárok erányába. Hanem hát ott a tanács, nyissik a miszársziket, álliesesa bele *Papp Laczit*, ért az a husvágásho is, osztán mingy olyan ócsó lesz a hus ára, mint avárosi pájnkáé!

Bizonyíték.

— **Ur:** De ez a kalap már divatját multa!

— **Kalapos:** Már hogy multa volna? Tessék csak megnézni a belését! Bele van nyomtatva, hogy Legujabb divat.

Vigasz.

Feleség: Vénülünk, öregem!

Férj: Bizony engem csak az nyugtat meg, hogy a borom velem vénül.

Nászutazás.

Egy francia ujság

Megkérdezett nemrég

Néhány nászutról vizatért

Fiatal menyecskét:

A nászutazásról

Mi a véleménye.

Kedves volt e bolygani a

Szerelem kertjébe?

És im az aszonykák

— Talán összesugtak? —

Mindnyájan a nászutazás

Ellen nyilatkoztak.

Nagyon sok ember közt

Kellett megjelenni,

Pedig ők jobb szerettek vón

Csak kettecskén lenni. —

Már hiába, az az

Ujság nem jól látott. —

Sokkal illetékesebbek

Ebben a leányok,

Azokat tessék csak

Sorra kérdezgetni:

Akad-e, ki nem szeretne

A nászutra menni?

Feun Dávid politikai bazárja.

— Olázatas szalgájo, nodjméltuságu *Kristoffy* belőgyiminiszter oreság, — nő, miért van ollejan nodjon leesve oz orra? Vagy ógy? — Nem tonályo o renitens füispánok helyére megfelelő kormánygy biztasakat és oz én özletemben keresi őket? Oh, kérem oláson, zvonnok roktáron, kérem, — de hogy méltuk legyék o karmángyhaz? — óh igenis, exeziás oram! — Itt von példáól dakter *Tokács Zaltán* gyelenleg tonolmángy óton, de poronesra rüktün rendelkezésre álgyo, — ozotánd itt von *Kecskeméti* oreság, igen kitőnő rendörzseni, ozotánd — *Micse-da?* — hodj ne is ogyánlgyak túbet? — nő, kérem már pedig, ezeknél és o kik még roktáron vannak, mogához illübbet nem fogjo tonálni o karmángy! Sojnalok, de másfofto áró gyelenleg e szokmábul nines, — mogomat ogyánlok, exezelencz!

— Ah, ürvendek o szerencsének, exeziás *Lányi* igozságogyiminiszter oram, mi gyóval szalgálhotom? Sörgősen kellene edj túrvénygygyovoslot oz áltolános választu gyagrul, omivel lefűznének oz ellenzék-et, mert rodikálisobb lene, mint o főgetlenségi párté? Hát kérem, ez nodjon is köngyő! Sak edj paragráfbul küll álloni o gyavaslotnok, todniillik oki o hoszodik évét betülté, válosztu és váloszthotu, ha mingyár nagyobb úkúr is, mint oz oz úkúr, o méket őrizi! Ki lehetne tergyeszteni o gyagot o pioczi kafákro, ozokban hotolmas támoszt nyerne o karmángy, süt a sátaras czigányaknak is meg lehetne odni o gyag, rüktün meg lenne aldva o czi-gány-kérdis. Nodjon ürvendek, hodj tetezenek exezi-ádnok oz ideák, sak tesen hazzalátni o kivitelükhöz világszerte hirnëve teszen szert velük! — Ürvend-tem o szerencsének, ogyánlok mogomat, exezelencz oreság!

Utilapu.

— **Vendég:** (miután unalmas fecsegésével hosz-szasan keserítette a háziasszonyt): No de azt hiszem ideje lesz, hogy távozzam.

Háziasszony: (szórakozottan): Talán már később is van.

Gólya Friczi aranyköpései.

— Tegnap tartottam disz bevonulásomat az alma mater falai közé, jelentkezőndő nem tudom hányadik pótvizsgámra, illetőleg annak szomorú következményeire. Az első napom ezzel és a viszontlátás örömeivel telt el az Emkében; a bemutatkozások és első benyomások oly jól sikerültek, hogy az öregemnek aligha nem póthitelért kell sürgönyöznöm.

— Nagy megbotránkozással értesültem, hogy a *diákpáholyt* kitelepítették valahová a második emeletre, ahonnan, cigarettázni sem járhatunk le a felvonásközök alatt. Dicsérem a színházi bizottság eszét! Ezután legalább azt az időt is a blatt mellett fogjuk hasznosítani, a mit eddig a színházban tisztára elvesztegettünk.

— Szinte rosszul érzem magamat, a miért még nem kezdődtek meg az előadások. A szünetben ugyanis hozzászórtam a közjog studiózása közben a délelőtti szundikálásokhoz, a minek éjjeli tanulmányaim után itt is szükségét érzem, de ez a városi lárma a lakásomon nem hagy pihenni. Hanem az előadási órákon, a csöndes tantermekben, az előadó tanár altató zenéje mellett — remélem — föl találok esendes nyugalmamat; akkor fogadom, hogy délelőtt egy tanárom se fog „becsipni“ a távollételem miatt.

Szoknyás tüzoltók.

Szepesmegyében van egy
Tüzoltó szövetség,
Az talált ki nem oly rég
Eredeti eszmét.

Mert kevés a tüzoltó
A görbe országba:
Hölgyeket is beveszen
A díszes gárdába.

A falvakban tüzoltó
»Tanárnők« tanítják
Menyecskéknek, lányoknak az
Oltás csinját-binját.

A ki aztán »végezett«
Az »önkéntes« léssen,
Önkéntes tüzoltó hölgy
Szepes vármegyében.

Azt kell aztán megnézni
Mit ezek csinálnak,
Mikor a vörös kakas
Nyaldossa a házat!

Tüzoltó férfiaknak
Hamar elárulják,
Hogy ők bizony élesztik
A tüzet, nem oltják!

A jó kedv.

— Miért volt tegnap olyan jó kedve, szomszéd hogy még a cigányokkal is huzatta?

— Hát a feleségem, meg az anyósom kivertek a lakásból, — na, gondoltam, most kedvemre kimulatom magamat!

Konferencia a paróchián.

Jelenvoltak: Kiss Albert és Márton Imre.

Kiss A.: Az ülést megnyitom, . . . azaz hogy Isten hozta kedves pártelnök urat, ugyis, min^t egyházi ügyész. Olvastam azokat a támadásokat, melyek egy helybeli lapban jelentek meg az én, — a mi, — vagyis az egyház *Dóczy* nevelője ellen?

Márton I.: Hogyne, kedves nagytiszteletű ur.

Kiss A.: Itt tenni kellene valamit. Jó lenne megadni rá az érdemleges választ a pártlapban olyanforma értelemben: a kutya ugat, a karaván halad.

Márton I.: De sz istenért, mit gondol a nagytiszteletű ur? Oly előkelő színvonalon álló hirlap, mint az én irodalapom, mely vezeti, irányítja a helybeli zszurnalisztikát, csak nem keveredhet polemiba egy ujsággal. Jobb lenne, ha megnyilatkoznék maga a tanári kar, hiszen fel volt szólítva reá.

Kiss A.: A tanári kar? Majd adok én neki, csak tudtomon kívül fészkelődni merjen! Itt én vagyok a döntő fórum s az történik az intézetben, a mit én akarok.

Márton I.: (szerényen) No meg talán én is

Kiss A.: Igen, meg ön is, mert az egyház jogi feje ön, kedves pártelnök ur. De hát mit tegyünk itt, a hol voltaképpen mi vagyunk megtámadva?

Márton I.: Az imént említette nagytiszteletű ur, hogy a kutya ugat, a karaván halad.

Kiss A.: Az egy akadémiai közmondás, csak véletlenül jutott az eszembe. De mit akar vele?

Márton I.: Valamint a karaván méltóságán alulinak tartja az ebugatásra megállani: azonképen tegyünk mi is. Sujszuk hallgatásunk mélységes megvetésével ama bizonyos lapnak a *Dóczy* nevelőt érintő okvetetlenkedéseit!

Kiss A.: Igaza van, mi ketten felül állunk minden kritikán és polémián; csak nem fogjuk nevétségessé tenni önszemélyünkben az egyházat azzal, hogy minden hirlapi kotnyeleskedésre reagálunk. Sujszuk mélységes hallgatásunk megvetésével amaz indolens cikkeket!

Márton I.: És az ezután megjelenőket is!

Kiss A.: Természetesen! Mi haladunk a magunk utján és megvetőleg hallgatunk minden támadásra!
(Megvetőleg elhallgatnak és még most is megvetőleg hallgatnak. Nagytiszt. *Kiss* Albert ur még vasárnapi predikációját is agyonhallgatja.)

A kis önzetlen.

— Mit gondol, kisasszony, milyen korban menjen férjhez a leány?

— Hát ugy tizenkilencz éves korában.

— És hány éves nagysád?

— Tizenkilencz. . .

Varja meg azt is.

— Fát faragott Töksi Péter uram, de oly ügyetlenül, hogy a lábát is alaposan megvágta a szekerczével. Bizony döktort kellett hivatni hozzá, a ki egy kicsit megtánczoltatta, míg tizenkét öltéssel bevarrta a sebet.

— Már épen távozófélben volt az orvos, mikor Töksi uramnak eszébe jutott valami:

— Tekintetes uram, legyen olyan jó, ha mán a lábomat összevarrta, varja meg a csizmámat is, mert ehen ni, ezen is lyukat vágtam!

B. Reichmann Ármin és a politikai válság.

Mán igenis megkezdettek a munkák mindenit, a gyermekek kezdenek tudniillik menni az iskolába, a szilék tudniillik hazajönnék igenis a firdérel. Én is tudniillik hazajöttem a Marienbádbul. ahun az Edvárdal idiltem és megkezdtem tudniillik a munkát a hitkizsig és a politik szentpontjából.

A hitkizsig folyó igyit, az igaz, egyelőre viszsza igenis tartok. mert most engem, mint jvendebeli nagy államférfit, a szept. 15-ike igenis érdekel. annál is inkább, mert a héten. mikor tudniillik vót a 30 éves találkozás, a *Tisza Pista* én nálam tisztelgett és kérte a bocsánat, hogy még eddig nem igenis sikerült a zir-zavarba a nemessigt igenis megcsinálni, de é reméli, ha mastan igenis lesz új választás, é reméli azt mihamarabb megcsinálni.

Azonban ez csak akkor igenis lehetséges, ha én tudniillik most segítségre leszek nekik, a drabantaknak. En megígertem az én nadszerü támogatást és most várok, hogy mi történik szept. 15-én és elrendelik-e az új választás.

Ha ez megtörténik, akkor fogok kezelni a nagyszerü választási programt, a mit a *Tisza Pistá*val megállapítottunk.

Garantírozatlan hírek.

(—) **Szép hála.** *Márton Imre*, kis hazánk nagy fia, *Fekete István* 48-as honvédet és presbitert „*értelmetlen*“ vén embernek mondotta. *Szép hála* ez azokkal szemben, a kik *Márton Imre* urat és üzletársait annyi pompás hasznocskához segítik.

(—) A „szegény áldozat“. *Márton Imre* ur, az egyház dupla krétája magát a presbiterválasztás ügyének tárgyalásakor. „szegény áldozat“-nak nevezte és fájdalomdíj 300 koronát követelt a panaszosoktól. De már erre a különben lágyszivü egyházmegyei bíróság is ezzel a kérdéssel válaszolt: „*Látta Fedák Sárít*?“

(—) **Eszterházy Mihály** gróf úgy nyilatkozott a mult héten, hogy meg kellett volna kanesukázni azt a budapesti turfómeget, mely a lovaregylet működésével elégedetlen volt és bántalmazta az elnökét. — Talán e látifundiumos, agrárius uraság is hive a *Kristóffy-féle* általános szavazati jognak, hogy oly igen nagyon szereti az istenadta népet?!

(—) **Kristóffy** belügynökben nagy az ambiczió. Országgyülési képviselő szeretne lenni, már jelöltette is magát a *németbogsáni* kerületben. Azt hiszi, hogy ő is olyan „népszerű“, mint az ország politikus eszmadíája, *Lányi uram* a tótok között; pedig bizony ő kelme *német hassal* fog hazakotródni *Németbogsánból*.

(—) **Azt beszélük**, hogy a ezár atyuska nem nagyon örvend a béke megkötésének, jobb szeretne volna, ha a forradalmi párt köt vele békét s megengedi szegény fejének, hogy péterhofi raboskodásából valahára a szabad levegőre mehessen. De úgy látszik, nem fogja őt fogságából megszabadítani más, mint egy jótékony bombaszélhüded.

(—) **Pénzhamisítók** fedeztek föl egyik oszt-rák ezred derék legénysége között. Mármost hogyan fogja büntetni ezeket a katonai hatóság? hisz az oszt-rák katonai büntető szabályokban a pénzhamisításra nincs paragrafus.

Nellike felsőbb leány naplója

-- szívem legtitikosab méjéből. --

Jaj istenkém, istenkém, de szomorú ez az élet énnekem, mióta elmúlt a forrón szeretett vákáció és ismét rá kel adni a fejünket a könyvek bulykálására és a *Teréz Neni* gyötrelmes kézimunkáival hervasztani ifjú életünk virágát!?!?! Ehez lyáru! még az is, hogy három új tanárnak lesz hozánk

szerecséje és még edig nem tuggyuk, hogyan fogadgyuk a bemutatkozáskor őket; — fíjatalok lesznek-e és csinosak? vagy valami görnyedt szobatudósok? — na ez utóbi esetben már előre is el jáczották a rokon szenvünket!?!?!?

Mert ugy is elég lélek ö! az a tan anyag, a mit síváron előadnak, kivált a *Nénikék*, legaláb a ki kinez velle benünket, az legyen rokonszenves, akor mégis könyeben átszenvedgyük az elő adási órákat!?!?! De bárkik legyenek is az uly tanár *Bácsik*, reméllyük, igyekezni fognak a kedvünkbe lyárni, és nem zavarlyák meg vaskalaposágal a köztünk fen álandó jó viszonyt, mert elenkező esetben előre is a leg rosszabat lyósohjuk nekik!?!?!?

Más különben titokban tetem egy lépést a nő emánczipó mezejében, a menyiben cigáretázni tanuk *Tónitól*, mej szörnyü lasan halad ugyan, mert ritkán van rá kelő alkalom, de remellem, hogy mire el végzem a növelédét, joban fogom érteni, mint azt az utállatos der die dászt?!?!? E feleti örömömet azonban némileg zavarlyá az, hogy a franczia tanító *Neni*, nem tuggyuk miért? nagyon kedvetlen hozánk; még azt a csekéj kis magyar nyelvet is elfelejtete a szün időbe, a mit tudot és mindig francziául beszél, a mit mi nem értünk és ha mosojgunk rajta, borzasztó mérges lesz és 5-össel fenyegetődzik!?!?!?

Ehhez lyáru! még az is, hogy a tan termünkét az udvari épületbe hejezték el, és most már, óh mi borszasztó, nem gyönyörködhetünk az ucza mozgalmas életbe, nem láthattuk a katonaság fel vonulásait és fálydalom, minket sem láthat senki az ablakokba?!?!?!?

A szorgalomnak ijjesztő rémével szembe most a multak emlékein andalgok, azon nyári mulacságon t. i. mej a nagy erdön rendeztetvén, regelig tánczolhattam *Tónival*, mej észszaka az életem legszeb naplyai közzé fog tartozni mind öröké. Ah, de a kilátás a lyövöbe nem valami ragyogó; ha csak *Tóniék* nem csinálnak egy *díják kolont*, a mejbe már nagyon vágyok, — meg kel elégedni az októberbe kezdődő zsurokkal, mejek a felnötek lyelenléte miatt nem valami élvezeteseknek ígérkeznek!?!?!?

De már be zárom Naplómat, mert haza jöt az a ki álhatatlan *Józi bácsi* ós félő, hogy el kezdí boszantásait a rántással meg a fekete kávéval, — jaj! csak azért jó mégis ez a szorgalom szak, hogy meg szabadítot a konyhaji kelemetlen szagu levegőtől?!?!?!?

Pá, kedves Naplóm, most el duglak a párnám alá, bár csak *Ő* velle álmodnék az észszaka?!?!?

Az iskolában.

Diák: A föld föloszlik 4 fölgömbre.

Tanár (meglepetten): Melyek azok?

Diák: Az északi, déli, keleti és nyugati fölgömb.

Bugyi Sándor

debreczeni talvigás.

Bálintországba vótunk Suba sógorral, mán hogy Szoboszlón, mer mir azír, hogy a sógor-nak a Jankó fia az oda-való pógári eskolába czi lozta a tudomány eránt a rezet kívágni, akkire való nízve idehaza fél esztendeig szopta a ből-essessig emlejit, oszt mer mir azír, hogy maga se tutta, hogy vajjon meg-emisztette-i, akkít magába szedett vagy pég meg-esömöllött tülle, hát kegyetlen fílt az ebadta apjos-tul, elig a hozzá, hogy nem mertek magokba el-indulni, muszáj vót nekem is mennem. Aszonta a sógor, hogy ha én egyet köhintek a porófesszor urak előtt, hát mingyá tuggyák, hogy mi a soros erány.

Na jól van, elindultunk, esakhogy a vót benne az akadémia, hogy a motor az Ondódon elkezdett motyorogni, aut kettőt tüczkölt, oszt megállott. Na disztó terem a káposztába mondok még ecesak a tubák. Leszállott a masinista, oszt elkezte guszté-rozni négykézláb a motor bezzegjit, hogy hun is vóna hát a hiba. Ahogy ott gyertyázza, magam is leszállék, hogy hanním mondok mej tájon hannya a kehet ez a csikógözös? Ott faggyuzom saját őszin-tén lekuczorodva, hát ecezer csak ehen köp kípén ecesomó gőzzel az én jó Istenem soha ki ne gyó-gyítsa a heptikábul. Szemem szám teli lett a köpís-tül, még peig ojan érvinyesen, hogy ijjettembe meg se állék az árok feneküig.

Na sógor, kiálték fel gerinczén fekve nagy ke-víjen, szájjatok le, oszt ne nizzük tovább ennek a göthös jószágnak a kinnyát, ha igyekezzünk befelé gyalogszerrel, ha el nem akarunk kúsi.

Szót fogadott a sógor, leszállott, lerángatta Jankót is, aval mondok Isten álgya meg kenteket, hasznos pihenist kívánok, elindultunk.

Mán hogy oszt bivajjal húzatták-i bé a motort, asztat nem tudom, esakhogy mink mán a városba benn vótunk, mikor az estácziónál pityergett a mo-tor gyenge fittyé.

Az eskolába oszt behuztam Jankót a nadrág-szijjánál fogva, az apja meg hátul ütötte; elig a hozzá, hogy ippen hét óra vót, mikor bebuktattam a dilektor ur küszöbjén. Elmontam oszt a tekintetes urnak, hogy kegyetlen igyekezős ez a fiu, meg ször-nyű okos, esakhogy kegyetlen csökönyös, kivált mikor urat lát, hácsesak visejje magát parasztoson a tekintetes ur, oszt tapogassa ki az erkőcesit.

Aszonta, csak bizzuk oda, hát oda bíz-tuk. Mink meg oszt, hogy más dógunk nem vót, hát el-mentünk a Kősi partyára járkálni. Ahogy ott járká-lunk hát egy hejt ehen mozog a ződ nád. De mán

esztet megfaggyuzom sógor — mondok — hogy lú van-i ott, vagy belső ember; mer feketillett. Oda megyek, szíthúzom a nádat, hát Tornyai János vándor lantos gondolkozik ott egy kőteminyen. — Szer-bucz — mondok — meg se álmottam, hogy ezen a szent helyen légyen szerencsém, gyere mán kifelé izibe, Suba sógor is itt van, ahun vereslik az óra a parton. Kegyetlen megörült Tornyai a jelen való litelünknek, aval a feledis fátyolát borította a kőte-minyre, egy Firiss Ujság erányába, oszt jött véllem kifelé Szörnyen megörült Suba is, hogy kőtöt fog-tam, akkire való nízve mind ecesseppig ki is ittuk, akki a szalmás üvegbe vót, oszt lehasaltunk a partra.

Kegyetlen érvinyesen eltanyáztunk ott a haza sorjárul meg egyéb hummi egymásrul, esakhogy a nyakolajtul melegünk lett, akkire való nízve abba állapottunk meg, hogy megfürdünk a kősibe. Mingy el is kesztünk vetkezni, oszt aló bele a vízbe. Va-lami kegyetlen érvinyesen fűröttünk oszt egy óra üti-sig, esakhogy mikor kijöttünk a vízbül, alig esme-rünk egymásra mer csupa merő sár vót a testünk tetőtül talpig, akki egygyikir azír vót, mer hogy a Kősinek biz egykiesit öreg a leve, de jó bűvön, másikir meg azír, hogy Tornyaival ekkis eszmét cseréltünk, mer csipkedett a vízbe, oszt nicezer is belemártot-tuk a pocolyába, aut a happaré ájjik belé, ű meg minket. Montam is Tornyainak, hogy még ma virt iszok, oszt az én jó Istenem tegye a villahajtóba, szavamon fogott, mer bedűtött három záffogamat, akkire való nízve csakugyan muszáj vót virt innya, mer ekkiesi lement a torkomon. Ütet sohasse tut-tam espra ütni, mer ellantolt.

Mink oszt Subával megmosakodtunk a Környel ur ártézi kuttyánál. — Na hát emmán oszt fájinul okággya a vizet, kár, hogy nem pájinkát okád. Pég van benne piritusz, mer meggyútottuk; valami ér-vinyesen ígett, de nem szíditett, mer mekkóstoltuk.

Mire oszt visszamentünk az eskoláho, a Jankó bűri mán ki vót készítve Aszonták neki, hogy erigy haza, küggy mást, nem tuez semmit. Az apja oszt a somfával még puhított a bűrin ekkiesit, aut men-tünk kifelé az estáczióho; hazajöttünk.

Tiltakozás.

Háziasszony: Remélem, dada, mindennap keféli a fogát?

Dada (tiltakozva): Már miért kefélném?
Nines azon haj!

Az már más.

— Orvos létemre el kell itélnem a szeszes ita-lok élvezését.

— De hiszen ön maga is iszik.

— Igen ám, de nem mint orvos, hanem mint közönséges gyarló halandó, a kit bánt a szomj.

Előfizetési ára: **egy hónapra** korán reggel házhoz

hordva **30 krajczár.**

Egyes szám ára 1 kr.

Debreczeni Reggeli Ujság

Politikai napilap.

Enyelgés.

— Hány éves vagyok, Margay ur?
 — Édes Istenem, asszonyom, a nő mindig oly idős, a minőnek, — azt reméli, — hogy nem látszik.

Legjobb bajuszpedró a hires debreczeni

**„GZIVIS“
 BAJUSZPEDRÓ.**

Nem tépi, jól össze oja s noteti a bajuszt.

1 doboz ára 40 fillér.

Készítője s főraktára

Mihalovits Jenő

gyógyszertára

DEBRECZEN, a városházzal szemben.

Epilepsia.

Aki nehéz kóiban göresőkben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve: Schwauen-Apotheke, Frankfurt a M.

Gumi- és réz-bélyegzők

festékpárnák, számozógépek és izléses **nyomatványok** gyógyszerészek részére papir-pecsét bélyegek

legolcsóbb beszerzési forrása, az Első debreczeni

RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda, Simonffy-utca 5-dik szám.

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközli **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Schuller Sámuel

szoba-, czimfestő, tapetirozó és fényező

DEBRECZEN, SIMONFFY-UTCZA 25.

Felvállal új épületek, lépcsőházak és diszletek festését, izléses czéglíratokat, tapetirozást és mindenféle fa- és vasbutor fényezéseket a legdivatosabb kivitelben és **legjutányosabb árban.**

Használja a hires Hajdusági pedrót egy doboz 50 fillér. Kapható Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. Arany egyszarvu gyógyszer-tár.

Tüdő, nyak, asztma és gégefő-betegek figyelmébe.

Aki tüdő vagy gégefőbajától avagy régebbi asztmáját — ha akár milyen makacs és gyógyíthatatlannak is látszik — szabadulni akar, egyszer és mindenkorra forduljon: **A. Wolffszky Berlin N., Weisenburger strasse 79.** ki ingyen és bérmentve küldi meg bárkinek árjegyzékét és a gyógymódszer leírását Ezernyi köszönő és hálaírat bizonyítja a gyógyszer kitünő voltát.

1193/1905. v. k. szám.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1486/3—1905. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Banath Géza bej. kereskedő czég részére Babolcsay Szilágyi Eszter, debreczeni lakostól 89 kor. 16 fill. tőke, ennek 1904 évi január hó 30. napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 40 kor. 66 fill. perköltség erejéig — 40 korona törlesztett összeg betudásával — 1905. évi május hó 27-én biróilag felülfoglalt és 1266 koronára becsült házibutorok, üzleti felszerelvények, fűszer áruk és egyéb ingóságok **1905. évi szeptember 13-án délután 1/23 óraker** kezdetét veendő és alperes lakásán, Arpád tér 34. sz. háznál, folytatólag Csapó utcán, 41. számú háznál megtartandó nyilvános birói árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1905. évi augusztus hó 28-án.

Török Péter,
 b. kiküldött.

**Lehet-e a tüdőbaj ,
 ellen védekezni?**

A tüdőbajok okozói gyanánt a tuberkulózis-bacillusokat ismerték föl, a melyek mindenütt, a hol tüdőbajosok tartózkodnak, benne vannak a levegőben és az utca porában és nem pusztíthatók el. Jóllehet a bacillusokat csaknem minden ember a porral magába szívja, még sem lesz minden ember beteg, mert az emberi szervezet rendes viszonyok között szerencsére képes arra, hogy a betegségnek beleje hatolt csiráit a gége- (tüdő) mirigyekben levő határos anyag segítségével ártalmatlanná tegye. Csak ott tör ki a betegség, a hol ezek a mirigyek meggyöngültek és miután ezt hires szaktekintélyek fölismerték, közelfekvő volt, hogy a gégemirigyek erősítésével teremtsenek segítő-eszközt a betegség csiráinak legyőzésére. Ujabb időben a tüdőbajosoknak éppen ezért

HOFFMANN dr.-féle glandulént

revelnek, a mely egészséges állatok gégemirigyéből tartalmazza azt a határos anyagot és így a betegség csiráit elpusztító anyagnak mesterséges bevezetésével támogatja a test természetes gyógyító törekvését. Azok az orvosok, a kik betegeknek glandulént alkalmaznak, azt tapasztalták, hogy a betegek étvágya növekedik, kedvük derül, erejük és testsúlyuk gyarapodik, a köhögés alább hagy, a köpet oldódik, az éjjeli izzadás eltűnik; szóval, hogy a gyógyulás folyamata megkezdődik. Ajánlatos tehát, hogy ne mulassanak el a glandulén-tablettákkal való kisérletet.

A glandulén Hoffmann dr. utódaik kém. gyárában Moerane (Szászország) készül és orvosi rendeltetű gyógyszertárakban, valamint a raktárban, **Fragner B. gyógyszer-tára, os. és kir. udvar szállító, Prága 203-111. Török J. gyógyszer-tára Budapest, Király-utca 12. sz.** üvegekben kapható. K. 50 tabl. a 3 K. kapható. Kimerítő broszúrát a gyógyító eljárásról orvosok és meggyógyult betegek jelentésével kívánatra ingyen és bérmentve küld a gyár.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képvisellete és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

„URSUS“

a legalkalmasabb vasgerenda szerkezetű, szabadalmazott

borsajtó

felsőnyomással, a törköly egy darabban vehető le, a mint vasrészekkel nem érintkezik s így a bor megfeketedése kizárva. Legmagasabb nyomóképesség.

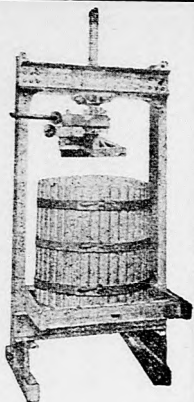
Honi gyártmány!

Budweizeri és honi gyártmányu porcelán, valamint meidinger-köpeny és öntöttvas kályhák, minden szerkezetű vas és porcellán burkolatu

konyhák.

Vadászfegyverek és felszerelések, revolverek, hűvelyek és töltények.

Lőpor áruda. Ujdonság! Browning rendszerű ismétlőfegyver 1904. minta. Képes árlap ingyen és bérmentve.

Tóth Gyula

Debreczen. Piacz-utca 20-27.

Iszákosság nincs többé!

Kivánatra bárkinék bérmentesen küldünk egy csomag Cozaport.

Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozaport többet ér, mint a világ minden szöbeszède a tartozkodásról, mert csodahatása ellenszenvessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly csendesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte:

„Igen én is használtam ezen remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, becselenség és szegénység közepette életem! De minek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát, gondterhes tűzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?“

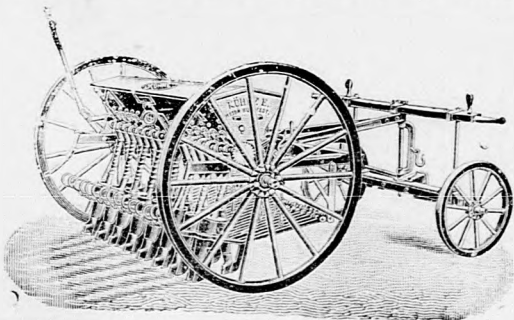
Coza a családok ezreit békítette ki ismét, sok sok ezer férfi szegény és becselenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozaport tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 59), 71. High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

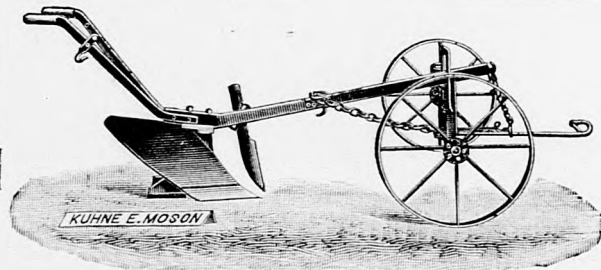
(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendőek.)

Kühne E. hazánk legrégebb gazdasági gépgyárában **MOSONBAN** legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: **Sack-rendszerű acél-ekék, egy és kétvasu ekék, különféle szerkezetben, szántóföld és rétboronák** dus választékban. Hirneves tollókerekes rendszerű

Mosoni Drill

sorvetőgépek.

Mindennemű cséplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelő-rosták, konkolyválasztók, szecsavágó, répvágó és darálógepek kitűnő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erőműhajtásra.

Hollingsworth lőgereblyék. Amerikai ló- és kézi-kapak. Francia ekék és kapálógepek szőlőmiveléshez.

Bizományi raktár: **KORONDI SÁNDOR** urnál Debreczen, Piacz utca 28.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.